

„Soča“

izhaja vsak petek o polne in velja s prilogo „Primorec“ in „Gospodarski List“ vred po št. prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gl. 4-40,
Pol leta „ 2-20,
Četrt leta „ 1-10.

Za tje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglase pri upravitelstvu.

„Primorec“ izhaja vsakih 14 dni ob enem z ravnimi (na par) „Sočini“ številkami.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kadar je v petek praznik, izidejo listi že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo.)

Oznaniila

in „poslanice“ plačajo se za štiritipno petit-vrsto:

8 kr., če se tiskajo 1 krat,
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v tabakarnah v Nunki in Šolski ulici po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravitelstvu „Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravitelstvo je v Mar. zinijski hiši, Via del Mercato št. 19, II.

Šest Podgorcev pred porotniki

dne 25., 26. in 27. aprila 1893.
(Konec)

Obravnava se pretrga četrte ure. Potem se pokliče glavni poškodovanec Jožef Stolf.

Ta priča nam je dobro znana že iz prve obravnave. Zahteva namreč 3000 gl. odškodnine za „poškodovano oko“ in okoli 400 gl. za stroške, katere je imela ob času „bolezni“. Tožba na podlagi „dogovorjenega napada“ je Stolfu jako v prid, kajti od vseh šestih zatožencev — ako jih porotniki spoznajo krivim — veliko lože dobi zahtevano svoto nego v slučaju, da bi bila obsojena le dva samó zaradi teške telesne poškodbe v zmislu §. 157., kakor se je glasila prva obtožnica. Zato je žid dr. Graziadio Luzzatto prav premeteno zagovarjal Stolfove koristi, ko je pri prvi obravnavi 14. sept. 1892. predlagal, naj se Podgorci postavijo pred poroto zaradi hudodelstva „dogovorjenega napada“; vskljub nasprotnim utemeljevanjem državnega pravdnika je sodni dvor ugodil zahtevam dr. Graziadia Luzzatta.

Stolf je pričal pod prisego v svoji zadevi; njegovo pričevanje poznamo deloma že iz prve obravnave. Tudi pri tej obravnavi je bil silno zgovoren; na dolgo in široko je pripovedoval o takozvanem napadu v Podgori. Iz njegovega pripovedovanja došlo je to-le: Goričani vedli so se kot angelčki, Podgorci pa kot tolovaji. Zašli bi predaleč, ko bi hoteli le na kratko povzeti Stolfovo pričevanje. Le toliko naj še omenimo, da Stolf je bilo mnogo ležeče na tem, da Podgorci bodo obsojeni zaradi „dogovorjenega napada“, ker proti koncu je sam zahteval, naj se pozove še priča Frid. Primas, ki dokazuje, da je nekdo na ulici zazviljal in s tem dal Podgorcem neko znamenje.....

Obravnava se pretrga ob 1¼ in se nadaljuje ob 3¼.

Najpoprej se citajo zdravniška sprčila o Stolfovem očesu. Na to upraša predsednik Stolf, kaj se njemu zdi, ali se je napad izvršil vsled dogovora med Podgorci ali brez tega.

Stolf: Popolnoma sem prepričan, da napad se je izvršil namenoma in iz jedinega uzroka, ker smo se vračali od „Legine“ svecenosti v Ločniku.

Predsednik: Po čem to sodite?

Stolf: V prvi vrsti po tem, ker že pri cestnem predoru so otroci kričali: „Lega! Lega!“ in to kot znamenje drugim Podgorcem, da smo mi došli. Dalje po bojevitih pesmih, katere so Podgorci začeli popevati, da bi vzbudili več srčnosti pri bojevalcih. (Smeh in krah med slovenskimi poslušalci); dalje po izjavljajih kličih „Lega! Lega“, da treba že hlađnokrvno misliti na svojo rodbino, ako se človek noče spozabiti, da ne napravi kake nespametnosti; Podgorci so nas psovali v gostilni, a napadli na cesti, ker mi nismo sprejeli izziva v krčmi, kjer so upali, da nas nadkrilijo in potem se zatožijo kot izzivalce. To so razlogi, po katerih sodi, da Podgorci so bili dogovorjeni med seboj.

Priča Anton Planinscig (Goričan) je tudi prepričan, da Podgorci so bili med seboj dogovorjeni. Videl je otroke, ki so prihajali v gostilno in odhajali; bili so gotovo male straže. Goričani niso izzivali, niso zmijali Slovencev s „schlaf“. Ko so Goričani odšli iz gostilne, slišal je kričanje: „Lega, d. k. Lega!“ Tudi on je dobil pest po hrbtu, a ne vé od koga. Napad treba je pripisati narodnemu sovraštvu na rovaš; prepričan je, da Podgorci so bili dogovorjeni za napad.

Goričan Lepold Travan(i) [končno] „s“ smo deli v oklep, ker pravi priimek je Travan; stariši so Slovenci, mati še danes ne zna laški, a otroci so strastni Italijani „di puro sangue“. Otroci so kričali „Lega, Lega!“ že pri cestnem predoru na izzivajoč način, kar se mu je zdelo kot nekako znamenje za Podgorce. (In vendar so Goričani šli dalje v Podgoro!! Ur.). Goričani niso izzivali, niso žalili Podgorcev.

Zunaj je tudi on dobil udarec po klobuku. Prepričan je, da napad je bil dogovorjen.

Goričan Primas govori enako svojim prejšnjim tovarišem. Tudi on je bil zadet s kamenom v nogo. Napad je bil na vsak način dogovorjen.

Goričan Fr. Planinscig govori enako gornjim. Tudi on je bil zadet s kamenom v nogo. Napad je bil dogovorjen, ker slišal je že poprej, da Goričani bodo v Podgori napadeni, a mislil si je, da: „pes, ki laja, ne grize“.

Goričan Jos. Ippavitz (Ze zopet! Sami Latinci „di puro sangue!“!) je celó prepričan, da Goričani bi bili napadeni tudi tedaj, ako bi bili šli čez železniški most pred Podgoro, ker tam okoli je opazal sumljive sence. (In vendar so Goričani šli mirno naprej v Podgoro in ne po najkrajši cesti domov! Ur.) Napad bil je dogovorjen. Besede „schlaf“ ni slišal.

Zadnji Goričan, ki je došel kot priča, bil je Jos. Grudina (Ze zopet „di puro sangue!“!) Pravi, da v Trpinovi gostilni je pri ognjišču prižgal smodko. Tunkaj ga je neki starček prejel zaradi besede „schlaf“, a on je zatrdil, da Goričani izgovarjajo to besedo iz navade, a ne v namen, da bi Slovence žalili. (Psovka „schlaf“ ali „schlavi“ „ščavi“ se je torej vendarle morala večkrat ponavljati, kar so pa prejšnji Goričani zanikali!)

Drugi dan.

Nadaljuje se presliševanje prič.

Peter Hvala je bil v kuhinji Trpinove gostilne. Slišal je, kakó so Goričani zaničljivo izgovarjali psovko „schlaf“, radi česar je njegov sosed Simčič pokaral nekega Goričana. (Glej gori: Jos. Grudina.) Zunaj na cesti je slišal klice: „Lega je pretepla Santo!“

Simčič Ivan, 63-letni delavec v papirnici, je bil tudi v gostilni Trpinovi. Slišal je psovke „schlaf“. (Glej zgoraj). Tudi gostilničar Trpin je slišal, da so Goričani psovali s „schlaf“ med tem, ko so Podgorci peli.

Novotni Giuseppe (Ze zopet!!) in njegova žena dasta Goričanom sprčalo popolne nedolžnosti. Novotni ni šel v Ločnik, ker se je bal Podgorcev.

Enako ugodno za Goričane ste govorile sestre Katarina in Giuseppina Matešig (zopet „Italijanki“ iz Toskanee).

Ena glavnih ženskih prič bila je Marija Scabaro, ki je došla k obravnavi okrašena — z marjeticami. Ona je bila povsod zraven; videla in slišala je vse, kar so pripovedovali Goričani, a nič tega, kar so trdili Podgorci.

Delavci Marija Rudigna in Marija Simonetti ste pripovedovale, kakó težko stališče imajo Italijani v Podgori! Zadržala je dujalo, saj na Dunaju tudi živi 60.000 Italijanov (!), a nihče se jih ne dotakne.

Obravnava se pretrga ob 12¼ in se nadaljuje ob 3¼.

Popoldne je bilo preslišanih kakih 15 prič, ki so pojasnjevale razne posamičnosti pretepa ter dogodkov pred in za njim. Glavna priča tega popoldne je bil neki Giovanni Gregoriz (zopet „di puro sangue!“), ki stanuje v Podgori in je splošno znan po svoji nestrpnosti proti Slovincem. Prišli bi predaleč, ko bi hoteli o vsakej priči le na kratko navajati, kaj je izpovedala in v čem si je navskriž z ostalimi pričami in z resnico, kajti napisali bi precej debelo knjigo. In ker vrhu tega niso povedale čisto nič takega, kar bi dokazalo „dogovorjeni napad“, zato naj o teh pričah ne razpravljamo dalje. — Obravnava se pretrga ob 6¼ zvečer.

Tretji dan.

Obravnava prične ob 9¼. Občinstva je silno veliko. Posebno številno je zastopana slovenska okolica, zlasti Podgora. Med slovenskim občinstvom v dvorani, v hodnikih in po mestu vlada velika vznemirjenost.

Preslišijo se priče Matija Nemec, Jos. Kocijančič, Ivan Hvalič, Ivan Hvala, ki prav ugodno pričajo za zatožence. Iz pričevanj teh mož ni mogoče misliti na kak naprej dogovorjen napad.

Prečita se poročilo c. kr. okrajnega glavarstva o vedenju zatožencev; razun Hvaliča so vsi na dobrem glasu in neomadeževani. Hvalič je bil že prej enkrat kaznovan na 7 tednov zaradi teške telesne poškodbe.

Na predlog zagovornika dr. Tonklja prečita se poročilo c. kr. žandarmerije, katere povsem izključuje, da bi utegnil biti napad poprej dogovorjen med Podgorci. Ako bi bili Podgorci že poprej nameravali napasti Goričane, čakali bi jih bili na samotni med Podgoro in Ločnikom, koder so morali priti mimo, kjer bi brez priče izvršili svoj namen, ne pa v najbolj živahnem delu podgorske vasi, koder niti sami Goričani niso nameravali iti. Ako pa Goričani niso nameravali iti skozi Podgoro, tudi Podgorci niso mogli vedeti, da pridejo skozi vas; ako bi se bili torej dogovorili za napad na Goričane, šli bi jih čakati tje, koder so morali iti mimo in kjer bi jih nihče ne videl.

To poročilo je Stolfu jako vznemirilo. Predlaga, naj se prečita zapisnik priča Frid. Primasa, ki ni bil poklican k obravnavi; on namreč meni (!), da otroci, ki so kričali „Lega, Lega!“, so bili najeti od Podgorcev. Bil je tudi v Trpinovi gostilni. Videl je tam goriškega trgovca Urbančiča; ko je odšel iz gostilne, je zazviljal in zaklical: „Prijetelji!“

Obravnava se pretrga ob 10¼ in sodni dvor odide, da sestavi uprašnja porotnikom; vrne se ob 10¼ pred. p.

Uprašnja bila so tri: eno glavno in dve stranski. Glavno uprašnje glasilo se je na „dogovorjeni napad“, vsled katerega bi morali biti obsojeni, ako bi mu porotniki pritrdili, vsi zatoženi Podgorci brez izjeme. Za slučaj pa, ako bi porotniki zanikali „dogovorjeni napad“, stavljeno je bilo drugo uprašnje, glaseče se le na težko telesno poškodbo, ne da je mogoče dognati, kdo jo je uročil; tretje uprašnje glasilo se je pa zaradi lahke telesne poškodbe, katero je baje uročil Čibej Goričanu Travanu.

Na to dobi besedo državni pravdnik Canevari, ki zagovarja obtožnico v popolnem obsegu. „Corriere“ je obširno objavil njegov govor, iz katerega povzamemo le nekaj podatkov. Glavni del govora meril je na dokaz, da napad je bil naprej dogovorjen. Omenja, da Goričani bi bili vsejedno napadeni, če tudi bi bili šli po železniškem mostu v Gorico. (Kdo bi bil napadel, ali zatoženi Podgorci ali kak drugi, tega ni povedal.) Govori o „izzivanih“ Podgorcev v Trpinovi gostilni, dasi Goričani niso dali nikakega povoda. Protivi se poročilu c. kr. žandarmerije, češ, da njena naloga ni bila, izreči svojega prepričanja o napadu, ampak zbirati samó dejstva (fakta). Pravi, da v tem slučaju niso dopustne olajšujoče okoliščine, zahteva ostro obsodbo zatožencev, ki so morebiti orodje narodnega fanatizma, propovedovanega od drugih življev, z željo, da taka obsodba naj bi bila tudi drugim lep izgled, da bi ne postajali slepo orodje fanatiških hujskačev, da bi se povrnil stari, stoletni mir med obema narodnostmi v deželi in da bi se uresničil zlati rek: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe“.

Za državnim pravdnikom govoril je zastopnik zasebnega tožnika Jos. Stolf — znani žid dr. Graziadio Luzzatto, sin sloveč „Corrierove“ urednice. Pridružuje se z odobravanjem zadnjim besedam državnega pravdnika ter želi, da bi se kmalu vrnil časi stare uzejnosti med obema narodnostima v deželi. Na to začne tudi on dokazovati, da napad je bil naprej dogovorjen, da Goričani bi bili napadeni tudi na železniškem mostu itl. Konečno zahteva v imenu vseh goriških meščanov (kdo mu je dal to pooblastilo?!), naj se z obsodbo šestih Podgorcev poskrbi za to, da Goričani bodo brez strahu in orožja zahajali v okolico.*

*) Kaki dokazi! Trgovca Urbančiča je vsako nedeljo obiskoval svojo sestro v Podgori. Tisti dan sta ga spremljala še dva druga prijatelja. Enemu teh je prišlo slabo in g. U. je šel k Trpinu, da bi naročil voz. Ko je šel iz gostilne, zazviljal je s svojem psu, ki se je med tem časom nekam zgubil. G. U. je imel zaradi tega slučajno že veliko sitnosti pri uvodu preiskavi. K sreči je bila njegova nedolžnost tako krepko podprta z dokazi, da ga drž. pravdnikstvo ni več dalje nadlegovalo, kar Goričanom ni bilo nič kaj po volji. Kakor se vidi, hotel ga je Stolf šie pri glavni obravnavi zopet spraviti v zvezo z napadom, češ, da mu je on bil nekak načelnik ali moralni uročitelj. Ured.

*) Slovenci smo sploh znani kot miren in gostoljuben narod, zato se nikomur ni treba oboroževati, ako pride med nas. Hujskači, izzivalci in žalilci naše narodnosti pa naj ne hodijo med Slovence! Ur.

Konečno govori zagovornik dr. Jos. Tonkli, ki odločno izključuje mogočnost, da napad je bil naprej dogovorjen. Ako bi se bili Podgorci naprej pogovorili, da napadejo Goričane, šli bi bili gotovo tje, koder so se na vsak način morali vrniti in kjer bi bili brez nevarnosti izvršili svoj namen, ker na samotni je to veliko lažje nego v sredi vasi. Omenja vrednostno poročilo c. kr. žandarmerije in pobija vse znamenitostne točke v govorih državnega pravdnika in žida dr. Graziadia Luzzatta. Omenja izjavljajoče vedenje Goričanov v Trpinovi gostilni in protestuje proti trditvam, da „Naprej!“ je hujskajoča pesem, marveč ona je Slovincem to, kar Francozom „Marseillaise“. Ugovarja tudi trditvam, da Goričani bi bili napadeni tudi na železniškem mostu, kar ni niti v najmanjšem pogledu dokazano; vse, kar smo slišali, je le mnenje par Goričanov. — Zagovor dr. T. naredil je najboljši utis na vse strani. Škoda, da je bila obravnava na to pretrgana (ob 1¼ pop.), nadaljevanje pa je bilo napovedano ob 4¼ pop.

Popoldne ob 4¼ začel je predsednik Flegar razlagati porotnikom celo obravnavo; govoril je skoro eno uro. Ob 5¼ porotniki odidejo; ob 5/50 načelnik porotnikov pokliče predsednika za nekatera pojasnila; ob 6¼ vrnejo se porotniki v dvorano in predsednik Giacomo conte Panigai iz Skodovake prečita razsodbo, ki potrjuje prvo glavno uprašnje, glaseče se na „dogovorjeni napad“, z 9 proti 3 glasom. (Da bo to razmerje, bilo je že naprej znano; celó do stava je prišlo med dvema Slovincema, da bo razmerje 9:3.)

Na to govori državni pravdnik, ki govori za ostro obsodbo; žid dr. Graziadio govori za dovolitev zahtevane odškodnine Stolfu, zagovornik dr. Tonkli pa navaja olajšujoče okoliščine in prosi kolikor mogoče nizke kazni.

Ob 6¼ sodni dvor odide v svojo sobo.

Med tem časom se je napolnila cela Šolska ulica, kjer se nahaja okoližno sodišče, z občinstvom, posebno iz okolice, ki je z mrzlično nestrpnostjo pričakovalo konca. Vznemirjenost med Slovinci, pa tudi med poštnimi Italijani in Nemci, bila je veličanska.

Ob 7.07 zvečer vrne se sodni dvor, ki proglasi razsodbo:

Stanta Ivan in Perko Josip obsodita se na 2½ leta težke ječe; Čibej Jos. in Hvalič Franc na dve leti; Trpin Jos. in Beninji Peter na 18 mesecev. Vsi dobó po en post vsake tri mesece; po vrhu morajo plačati tožne stroške in Stolfi odškodnino 3394 gl.

Tako je končala tridnevna obravnava proti Podgorcem. Kak utis je naredil konec na slovensko prebivalstvo, ne upamo se povedati.

Lahonski listi so vriskali od veselja zaradi take obsodbe. „Corriere“ je odložil svojo 50 št. na drugo jutro; celo obravnavo priobčil je v posebni prilogi, ki je obsegala 4 strani, toda poročilo bilo je silno pristransko. Tudi tržški in drugi laški listi priobčevali so poročila o tej obravnavi. S tem je cela zadeva dobila v največji meri jako značilno politiško lice. Več povedati se ne upamo.

Ljubljanski „Slovenec“

doživel je v zadnjem času dvomljivo časti da ga je pohvalil židovski „Corriere di Gorizia“, ki se odlikuje pri vsaki možni priliki po svojem nestrpnem in smrtnem sovraštvu do vsega, kar le od daleč epominja na slovaštvo. Citatelji naši imajo vsak teden priliko, pripraviti se o kakovosti lista, pri katerem je našlo milost in priznanje znano glasilo — ljubljanskega katoliškega shoda.

In kakó si je zaslužil „Slovenec“ tako priznanje v lahonskem in židovskem taborju goriškem? Evo: zato, ker je o priliki „Sočine“ tiskovne pravde v zlobnosti in nesramnosti daleč nadkrilil vse lahonske in židovske pisarje, ki so smatrali kot svojo sveto dolžnost, da so pripravljali javno mnenje v korist velikomemškemu profesorja Francu Babschu.

Letos smo imeli v Gorici tri porotne

obravnavi, ki so se vedno predmet živahnih razgovorov v celi deželi. Kaka čustva so se po njih lotila slovenskega prebivalstva, je težko povedati.....

In pri takih prevratnih dogodkih obnaša se pobožni „Slovenec“ tako škandalozno, da mu ploska razdirjana lahonska druhal, ki je zaradi znanih obsod kar veselja pijana, povzdiguječa v deveta nebesa „pošteno mišljenje in čustvovanje“ ljubljanskih bojnikov proti paganski narodnostni ideji. Ako pomislimo, kake pojme ima lahonska in židovska svojata „poštenost“, potem zares ne moremo zavidati „Slovenca“ za tako priznanje.

Evo, kako poročilo je objavilo „kato-liško“ glasilo ljubljansko o „Sočinej“, pravdi:

„Pravda mej nemškimi profesorjem na c. kr. gimnaziji gosp. Babšch-om in A. Gabršček-om urednikom „Soča“ je končana. G. Gabršček je to pred sklepom izjavil, da je bil „mistič-ciran in na led speljan“ od vere dostojnih oseb. Za svoje trditve je čisto imenoval druge posebno slovenske profesorje, ali sodišče je to priče od-klonilo, ker ni vedel g. založenec nacisti de-ja jati Babšchevich, ampak samo oseba mnenja imenovanih profesorjev. Mej občinstvom smo za-pazili mnogo škoda osebnih obrazov... Mej po-rotniki je bil dr. Ličan, odvetnik v Gorici. Poročniki so enoglasno izrekli, da je A. Gabršček kriv po §§ 489—491. in da svojih trditve ni dokazal. Sodišče pa je prisodilo A. Gabrščeku: 40 dni zapora ali pa 200 gld. kazni, 100 izgube na kuciji, vse stroške, in obljubo razsodbe v „Soči“ in v „Osservatore Triestino“. Zogovornik dr. Laginja je objevil sodišču pritožbo ničnosti. — Politični nasprot-niki Gabrščekovi pa so Boga zakecalili, da niso bili niti od dakeh zapleteni o to malostno pravda, ker niso bi jim bilo slišati najgrijh očitanj. Mladi g. vrednik pa oč zdej naprej gotovo ne bole vsaga veroval, kar mu pripovedujejo nje-govi sodiščiji in svetovalci. Tudi je zdej dobro prepričan, da se s posebnimi gospodi ne sme tako svobodno pametati ko z duhovnimi... ali tudi ko duhovnike obdeluje v sonjem listu, naj se dobro papirj prepriča, ali so res iz goriš-ke nudiškofije doma, ker niser....“

Kdor količjak pobiše pozná naše go-riške razmere, mora se mu gabit, ko čita v malo besedah celo kopico tendencioznih zavijanj, lažij in zlobnih podtikanj.

Laž je, da je urednik izjavil, da je bil „mističiran in na led speljan.“

Uprav peklerska zlobnost razkriva se v tem, kakó dopisnik spravlja v to zadevo slovenske profesorje, kakor so delali „Corriere“, „Mattino“, „Indipendente“ in drugi podobni listi, katerim se je vredno pridružil tudi katoliški „Slovenec“. Iz priobčenega poročila o našej obravnavi je jasno razvidno, ali je naš urednik navajal dejanja Bab-scheva, ali le oseba mnenja imenovanih pro-fesorjev. — L. 1889. so se bili nekateri „lovski psi“ tudi spravili na slovenske pro-fesorje. Zadeva je prežalostna in preveč znana, da bi jo pogrevali. Ali se isti „lovski psi“ po štirih letih še niso otresli ostudnega greha peklerskega denuncijanstva?! Slo-venci v Gorici imamo takó žalostno stališče, da se nihče, kdor je o količjak zavisen, ne upa več nastopiti kot odločen narodnjak; zato narodno življenje čedalje bolj pojema. Glavno zaslugo za to imajo znani „lovski psi“, ki v domačem taborju igrajo ulogo črnih denuncijantov, katerim „Slovenec“, vse „za čast božjo“, pridno odpira svoje predale.

„Slovenec“ pravi, da med občinstvom je bilo videti „mnogo škoda veselih obra-zov“. To smo povedali tudi mi. Vsa irren-denta vriskala je od veselja; vredno prit-kovalo je židovstvo — in v tako družbo je zalezal tudi katoliški „Slovenec“! Nekemu njenemu goriškemu prvaku žalostne slave je kar lice žarelo od veselja, katerega ni mogel skrivati; kar ves blažen je zapustil dvorano in na stopnicah je še očitneje dal izraz svojim „velekatoliškim“ in „narodnim“ čustvom, da so ga nekateri Slovenci, ki so ga srečali, kar zavidali na takej blaženosti.

„Slovenec“ pravi, da med porotniki je bil tudi dr. Ličan. Zopet tendenciozna zanjka za tiste, ki ne poznajo goriških raz-mer. Ta mož je bil le namestnik; vrhu tega se piše drugače in je odločen Italijan. Toda „Slovenec“ nam ga je predočil kot Slo-venca, kateri je tudi glasoval z Italijani za obsodbo.....

Tudi kar se tiče obsodbe, šel je „Slo-venec“ popolnoma za irredento, ki ni nič bolj želaša, nego da bi bil urednik obsojen na zapor in ne na denarno globo. „Slo-venec“ je namreč priobčil, da je bil urednik obsojen na 40 dni zapora ali na 200 gld. kazni; narobe je res, kar je velik razloček, kajti zapor v našem slučaju niti mogoč ni. Toda pobožni „Slovenec“ nam je v prvi vrsti pri-voščil zapor. Hvala za prijaznost! Ali „Slo-venec“ ne vé, da smo vsi uredniki vsak hip izpostavljeni enakim nevarnostim? „Danes meni, jutri tebi!“ Zato je tako ravnanje, kakoršno je „Slovenec“, v časnikarstvu nekaj nenavadnega. In res, katoliški „Slo-venec“ je v tem pogledu prekosil vse lahon-ske liste. Častitamo mu na takem prvenstvu!

Kar „Slovenec“ nadalje kvasi o „malostni pravdi“ itd., ni vredno besede, saj „Sloven-cu“ je vse malostno, karkoli se godi med Slovenci ob meji. Zato pa nimamo od njega in njegovih pristav prav nikake pomoči, ne moralne ne gmotne, k večjemu kako psovko, kako obrekovanje ali podlo denun-cijanstvo.

Pobožno „Slovenec“ovo dušo je tudi „ako neprijetno zadela novica, da slovensko

ljudstvo se jako živo zanima za našo pravdo in da nam hoče tudi dejanski pokazati svojo naklonjenost. Zato je napisal to le pušico (katero je radostno objavil tudi židovski „Corriere“):

„Obsojeni urednik „Soča“ se je obrnil do nedolžnega občinstva, naj mu stroške pokrije za zgubljenno pravdo. Bolje bi bilo, da stroške pokrijejo oni gospodje, ki so u-rednika mistificirali in na led speljali. Slo-vensko ljudstvo pa naj zbira rajše za svoje trpine, ki še krompirja nimajo.“

Koliko zlobe v malo vrsticah! Kdaj smo se obrnili do občinstva s podtikano prošnjo? Ali se sme tudi lagati na najno-vejši „katoliški podlagi“? Še predno je izšla prva številka „Soča“ po obravnavi, že so nam od vseh strani dohajali denarni doneski v pokritje naših stroškov; navdušenim pisem pa imamo cel kup. In „katoliški dnevnik“ pride konečno na dan s takó neslano pisarijo! — „Slove-nec“ in njegov urednik imajo najmanj uzroka, da se oglašajo v takih zadevah, ker doslej niso še nikoli pokazali, da jim je resno mar za trpine, ki še krompirja nimajo. Ko je na Kranjskem vladala huda lakota, ko so vsled nje razsajale razne bolezni, ko so se ljudje kar trumoma selili v Ameriko zaradi revščine, ko je stalo na dnevnem redu veliko pre-važnih potreb, tedaj so „Slovenčevci“ zbi-rali tisočak za tisočakom za to, da so raz-širili svoje tiskarno. Koliko krompirja bi se bilo kupilo gladnim revežem za one ti-sočake, da bi ne umirali za lakoto ali da bi se ne selili v Ameriko?! Toda namesto krompirja nakupili so črke, s katerimi na-meravajo na večne čase nemir, združbo in sovraštvo sejati po Slovenskem. — Med tem, ko „Slovenčevci“ veliki človekoljubi niso zbrali ne enega krompirčka za gladne rojake, zbralc ga je naše uredništvo kakih 20 kvint. za revse slov. otročič v goriški okolici. Evo, da znamo zbirati tudi krompir, kečar je treba, česar se ne bomo hodili še le učiti k „Slovenčevim“ velikim rodoljubom, ki za blagor našega naroda ob mejah nikdar še z mezincem niso mignili.

Il tak list se priporoča za razširjevanje tudi po Goriškem!

Deželni zbor goriški

VIII. seja dne 18. maja.

Predsednik naznani, da ste došli dve novi peticiji, ena v cestnih zadevah, druga pa zastran ribarskih koristij v červinjan-skem kraju, na katere naj bi se zbor ozi-ral, ko bo sklepal o načrtu postave zaradi ribje lovi v suhozemeljskih vodah. — Vlogi se izročita dotičnima odsekom v razpravo.

Poslanec dr. Gregorčič utemeljuje svoj predlog, ki ga je podal v zadnji seji, zastran nekaterih sprememb v deželni po-stavi z dne 6. maja 1870 št. 30. O tej zadevi bo imel šolski ošek poročati še v sedanjem zasedanju.

Po predlogu deželnega odbora (poro-čevalec dr. Pajer) dovoli zbor ravnatelju zgodovinsko-starinskih zbirk deželnega mu-zeja, prof. Henriku Majonica, 150 gld., katere mu je deželni odbor uže med letom dovolil.

Poslanec Ivančič poroča v imenu odseka za cestne postave o prošnji štever-janskega županstva, da bi se cestna črta od Vipolž mimo Dolenjega Cerovega in Vale-rišta po Grojni do državne ceste uvrstila med skladovne in o enaki prošnji renškega županstva in nekaterih županstev zastran ceste od renškega mosta do Tennice, ter predlaga, da se obe prošnji odstopiti dežel-nemu odboru, kateri naj bo zaslísal o njih menenje dotičnih cestnih odborov in politi-čnih in vojaških oblastev — pa podal potem svoje predloge v prihodnjem zasedanju. Pred-log se sprejme.

Slednjič poroča dr. Abram v imenu peticijskega odseka o zaproseni uravnavi hudournika Grajščeka v lokavški občini. Po odsekovem predlogu spozna deželni zbor potrebo in korist tega dela, zagotovi done-sek iz deželnega zaloge k dotičnim stroš-kom, samo da se poprej dogovoré z vlado pogoji dotične konkurence.

IX. seja dne 19. maja.

Poslanec dr. Venuti in tovariši po-dajajo vladnemu zastopniku interpelacijo za-razdaj poučevanja italijansčine na ženskem učiteljski v Gorici. — O tem je „Soča“ uže zadnjič poročala.

I. Po prestopu na dnevni red poroča v imenu posebnega odseka poslanec dr. Ver-zegnassi o načrtu postave zastran ribje lovi v suhozemeljskih vodah, in z malimi spremembami sprejme se načrt, kakor ga predlaga odsek ter potrdi tudi v zadnjem branji.

II. Poročevalec vitez dr. Tonkli. Načrt postave, ki ga je v zadnji seji pred-ložil poslanec dr. Gregorčič, zastran ne-katerih prememb v šolski postavi z dne 6. maja 1870, odstopi se deželnemu odboru, da ga pretrese in poda o njem svoje poročilo v prihodnjem zasedanju. (Za ta predlog so glasovali samo vsi slovenski poslanci, ka-teri so bili ta dan v večini.)

III. Poročevalec dr. Verzeznassi. V nadalnje študije vrne se deželnemu odboru tudi načrt postave zastran zboljšanja gmo-tnega stanja ljudskih učiteljev. Tudi o tem bo poročati v prihodnjem zasedanju.

IV. Poročevalec dr. Pajer. Načrt postave zastran skladanja stroškov za do-polnitev del potrebnih za namakanje tržiske ravani vrne se deželnemu odboru z nalogom, da se potrdi doseči od vlade večjih olajšil in podpor in da potem stvar zopet predlo-ži v prihodnji seji.

V. Poročevalec Ivančič. Prošnja červinjskega županstva, da se potom de-želnega postavodajstva preskribi za zgradbo in vzdrževanje tistih cest, katere drže do železničnih postaj, izroči se deželnemu od-boru, da vse, česar treba o tej zadevi pozvé in na jasno dene in potem podá morda svoje predloge v prihodnjem zase-danju.

VI. Isti poročevalec. Z enakim naro-čilom vrne se deželnemu odboru druga prošnja červinjskega in vilivčentinskega županstva podana v namen, da bi se cesti držeči do novih železničnih postaj v Čer-vinjanu in Vilivčentini povzdignili med skladovni.

VII. Poročevalec dr. Nik. Tonkli. Prošnja goriškega mestnega zastopa, da bi se izdala deželna postava, po kateri bi bila mestna občina pooblašena, terjati od dotičnih obrtnikov davščine za zdravstveno ogledovanje zaklane živine in mesa, ki se uže razkosano prinaša v mesto, izroči se deželnemu odboru z naročilom, da nabere vse za presoje zaprosenih davščini potrebne podatke in na njih podlagi podá primerne predloge v prihodnjem zasedanju.

VIII. Poročevalec Benardelli. Pri-tožbo nekaterih dolenskih posestnikov za-stran nepravilnosti v tamkajšnji občinski upravi, izroči zbor v razpravo deželnemu odboru, kateremu je naročeno, da zaslíši tudi vis. c. k. namestništvo o tem, ali in kako bi kazalo razdružiti dolensko županijo in ali ne da ta slučaj povoda spremembi §. 5. občinskega reda. O svojih pozvedbah bo imel dež. odbor poročati v prihodnjem za-sedanji.

IX. Poročevalec dr. Nikolaj Tonkli. Zbor proglašja, da je važno in potrebno u-stanoviti v Kobaridu za občine Kobarid, Bre-ginj, Sedlo, Kred, Livek, Idersko, Drežnico, Libušnje in Trnovo posebno okrajno sodišče in davkarijo in naloži deželnemu odboru, da ima dotično prošnjo imenovanih občin prav krepko podpirati pri visoki vladi.

(Konec prih.)

Javno uprašanje

velesl. c. kr. deželnemu šol. svetu.

Židovski „Corriere di Gorizia“ priobčil je 9. marca t. l. silovit napad na čast in poštenje ter uradno delova-nje slovenskih profesorjev v Gorici. Trdil je z drzovitvo nesramnostjo, da groze slovenskim dijakom z dvojkanji pri izpitih, ako nečje obiskovati čitalnic, ki so prava ognjišča ru-sufilstva; dalje, da zapuščajo čitalniške plese v družbi dijakov pijani in okrašeni z ruski-trobojnicami. — V novejšem času „Corriere“ vzdržuje te trditve in pravi, da ima dokaze o takem vedenju slovenskih profesorjev.

Ali je resnično to, kar „Corriere“ trdi, onda so profesorji vredni ostre kazni. Ako pa ni resnična, ta „Corrierova“ pisarija, on-da je židovski list tako nesramno in silovito napadel osebno čast in uradno dela-vnost slovenskih profesorjev, kakor ne naj-demo primere v najbolj zdivjanem časni-karstvu.

Uprašamo: Ali se velesl. c. kr. dežel-nemu š. svetu ne zdi vredno, da bi storil proti zlobnim skrunilem proforske časti primerne korake v korist šole in vzgoje na-še mladine v Gorici? Ali misli kar takó pustiti, da bodo židovski mazači še nadalje blatili in nesramno obrekovali vse c. kr. profesorje ene narodnosti v deželi? — Ko je bil velikomestni profesor Babšch na iz-zivanje s tendencioznim dopisom v prusaski „Tagespost“ le malo žaljen kot zase-bna oseba, dobil je takoj nalog, da mo-ra s tožbo nastopiti proti „Soči“. Zdej pa, ko se vsi profesorji slovenske narodnosti silovito žaljeni kot uradne osebe, kaj se je storilo v njihovo uredbo?

Uredništvo „Soča“.

Radodarni doneski. — Za „Slogine“-žne zavodo došli so v zadnjih dneh sledeči darovi:

Andrej Černuta nabral v Logu pri svatovščini 4 gld. 45 kr. — Josip Sovdat, župnik v pokojju, 3 gld. — Stief občinski starasine v Podgori podarili so v seji 29. aprila t. l. vsaki po 1 gld., skupaj 4 gld. — Vesela družba „pri zvezdi“ v Gorici zbrala 24. aprila t. l. 2 gld. 30 kr. — Aj-dovski krokarji zložili pri gosp. Hmeljaku v Lokavcu 4 gld. — Ajdovski krokarji zbrali pri neki poprejšnji priliki (po pomoti ni bilo objavljeno) 1 gld. 5 kr. — G. na Anica Ostra poslala je 1 gld. 52 kr., katere je zložila vesela družba v Muhovi gostilni v Lokvi. — Alojzij Makovec na Brjani na-bral zopet 4 gld. 60 kr. — Pri poroki Jož. Zgonika z Marg. Furlani iz dobro znane rodbine r. Ivana Furlanija iz Rihemberga zložili svatje 5 gld. — Jernej Kopac, na-ročni svečar v Gorici, 2 gld. — F. A. K. v G. 5 gld. — Ivan Reja, krčmar v Gorici, nabral v družbi dobrih prijateljev pri dveh

prilikah 2 gld. — Pod latnikom g. Šapla v Sturijah nabral narodni mazač 1 gld. 60 kr. V dan volitve solkanskega župana g. Ant. Možetiča ml. nabrali so častilci zvečer 7 gld. 25 kr. — Prof. Ivan Ivančič v G. do-nesek za 4 mesece 20 gld. — P. M. v G. 2 gld. — Dr. J. Jakopič v Gorici 3 gld. Andrej Jeglič, dež. računovodja v G. 1 gld. — Prof. Ant. Santel v G. 1 gld. — Ant. Koren in Iv. Kavčič trgovca v G. vsak po 1 gld. — Prof. E. Bežek v G. 1 gld. — Pri prosti zabavi podmelške veselice nabralo se je 7 gld. 60 kr.

Jos. Strancar, kapelan v Kamnjah, poslal je za okoličanske otročiče nekoliko fižola.

Bog živi požrtvovalne prijatelje naše mladine v Gorici in njih naslednike!!

V Mirno bo v nedeljo, ako smo prav pončeni, neki delavski shod, kateri je sklical tamonjski župnik. Med govorniki nahaja se baje tudi dr. Pavlica iz Gorice. Shoda se udeležijo tudi druga gospoda iz Gorice, kakor: dr. Mahnič, dr. Gabrijevčič, prof. Tomaž Čerin, itd. Želimo obilo sreče pa lepo vreme!

Gosp. Fr. Leban, c. kr. poštni oficijal v Gorici, imenovan je bil c. kr. poštним kon-trolorjem v Pulji. Častitamo!

Narodniki, ki nam še kaj dolžujejo do konca l. 1892., dobé na pasu prihodnjih šte-vilk zaznamovano dolžno svoto. Ako je do konca junija ne doposljejo, jim list ustavimo, kar pa — seveda — nikogar ne odveže dolžnosti do našega upravnistva.

Hvilobazcem. potovalcem in drugim prijateljem vremenskih plaščev, jop i. t. d. priporoča se tvrdka Rudolfa Baura (Inns-bruck, Rudolfstr.) kot najpoštenjša in naj-cenejša.

Ganz seid. bedruckte Foulards 85 kr. bis fl. 3.63 p. Met. — (ca. 450 versch. Dispo-nit.) — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 1.65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Far-ben, Dessins etc.) porto- und zollfrei. Muster umgeben. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Port. nach der Schweiz. Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), Zürich.

Zahvala.

Dne 15. t. m. nam je nagla smrt ugrabila in v prežgodnji grob položila občespustovanega in preljubljenega č. g. vikarija

Antona Slokar-ja.

ki je služboval pri nas komaj eno leto, od 11. maja 1892., a prilobil si srca vseh občanov in vseh tistih, ki so ga poznali.

Podpisano županstvo, ki je po svojih skromnih močeh skrbelo za dostoj-ni pogreb, šteje si v dolžnost, zahva-liti tem potom vse domačine in drage nam goste iz Bolca in iz drugih krajev, ki so na kakoršenkoli način pove-ličali tužno slovesnost.

Županstva v Logu, 24. maja 1893.

Župan: Černuta.

Stev. 135

Op.

RAZGLAS.

Naznanja se, da javna dražba zasta-vil 1. četrtletja t. j. mesecev januarja, fe-bruarja in marca 1892. začne v ponedeljek, dne 12. junija 1893. ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastaviljalnice in ž njo združene hranilnice

V Gorici, dne 8. maja 1893.

Vrhniško pivo.

Podpisane udano priporoča časti-tim gospodom gostilničarjem v mestu in na deželi svojo

zalogo vrhniškega piva v Gorici, Robatišče št. 18.

Pivo je izborno, cene nizke, postrež-ba točna.

S spoštovanjem udani

Joško Ravan.

Zaupni mož v vsakej fari.

Velevažno, čez četrto stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače denarstveno podjetje (po-rostveni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegijalno ter je god vrhovnim nadzorstvom vi-soke c. kr. državne vlade in čegar vsestansko priznano blagoronošno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega zaupnega moža z zalogo, pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotič-nem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem ohlazu popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovoljno naj pod znakom „201191, Graz postagorad“ več poizvedeti.

Ustanovil l. 1767 Johann Jakob Samassa.

ALBERT SAMASSA

c. in kr. dvorni zvonar
v Ljubljani

Harmonični in melodični glasovi z izborno pripravo za zvonjenje. Zvonove do 40 centov more zveniti en sam mož. Čista kovina s srebrobelo bliščobo. Močan, čist glas. — Garancija pet let.

Cerkvene priprave iz masivnega bronu: svečniki, lustri, svetilke, oltarni križi, kánonske a-blice, lonci za cvetlice itd., dalje gasilnice, pumpe, ograje pri studenih, ventili, itd.

Občine in požarne straže dobó naročila tudi na obroke.

Ceniki brezplačno!

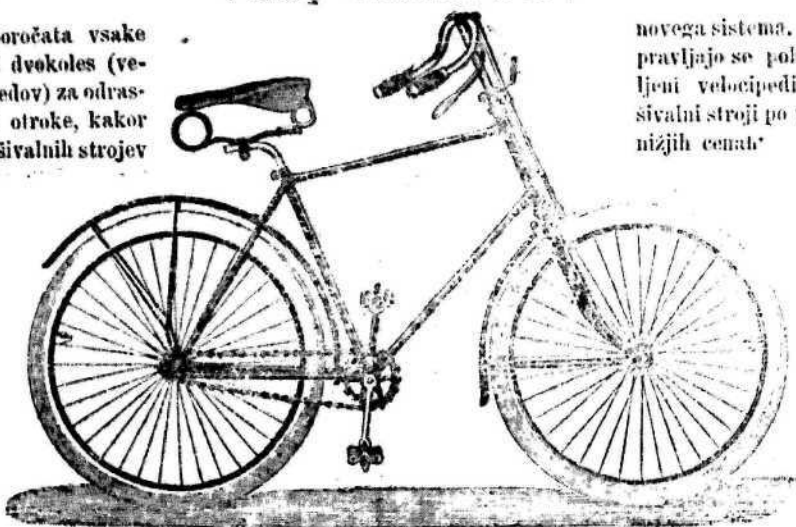
Štiri častne diplome.

21 svetinj.

SAUNIG & DEKLEVA

v Gorici — Nunska ulica št. 11

priporočata vsake vrste dvokoles (velocipedov) za odrasle in otroke, kakor tudi šivalnih strojev

novega sistema. Popravljajo se pohabljeni velocipedi in šivalni stroji po najnižjih cenah.

Clement Rubbia

urar v Semenški ulici št. 8 v Gorici
prodaja prav dobre ure budilke (Wecker) z enoletnim zagotovilom po poštnem povzetju in poštnine pristo po 2 gld. 80 kr. — Prodaja tudi druge stenske ure in veržice. Sprejema v popravilo vsakršne ure zagotavlja vestno delo, točno postrežbo in zmerne cene.

Tirolski leden,

za gospode in gospé pristan,

prodaja

Rudolf Bauer

Insubruk

Rudolfstrasse 4.

Narejeni havelski, plašči proti slabemu vremenu, jopiči, klobuki, itd.

NAJVEČJA IN NAJBOLJŠA ZALOGA

Nagrobni vencev in trakov za vence.

Nadajljive umetne cvetlice, vence za neveste, rože za cerkve, parimente, vence iz kovine in porcelana, palme, cvetke za nove maše in poroke, rakve, mitvaške obleke, pregrinjala in blazine, venčne tancice, čevlje, nogavice, papir in druge reči za okrasitev rakov, žute in srebrne črke, prave volčene sveče (Kopačeve) itd. itd.

Naročila od drugod se točno in vestno izvršujejo in sicer po poštnem povzetju.

Vse po najnižjih cenah priporoča

K. Riessner i Sin

v nunske ulici št. 10. v GORICI.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katere je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej banka „Slavija“ čez deset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Helena Avbeljova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 uplačala je 35 gld. 54 kr. zavarovalnine: banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gold.
2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1352 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gld.
3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1393 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gld.
4. Miha Seruč, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 11. julija 1889 uplačal la 80 gld. 16 kr., prejel se dedici njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.
5. Marija Lenčova, posestnica na Blatci ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 21. maja 1882, izplačala je banka „Slavija“ dedicem njenim 5000 gld., da si je bilo uplačane zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.
6. Ivan Vlah, posestnik v Jucičih, zavaroval se je dne 25. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji uplačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsakega vknj 192 gld. 16 kr.; dedici njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.
7. Ivan Zeleznikar, uradnik „Slov. Narod“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 uplačal jo 381 gld. 60 kr. „Slavija“ pa je izplačala dedicem 1000 gld.
8. Peter Bulnar, c. kr. poštni občilal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876. ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500.
9. Andrej Velikajna, gostilničar v Hirskej Bistrici bil je zavarovan od 15. dne maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej izplačala udovi 1000 gld.
10. Reza Kernova, kramarica v Celkajah pri Kranju, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedicem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.
11. Ernesta Jelušičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1881 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovaljno

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani
v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

Vsi storji za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, čistilni mlini za žito izbiralnice, slamoreznice. Avtomatični aparati proti peronospori. Tlačilnice za grozdje in olive. Tlačilnice za sadje, aparati za kletarstvo.

Pumpe za vse svrhe in v obče

vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo v najraznovrstnejših najboljših uredbah prodaja

Ign. Heller, Dunaj

2 1/2 Praterstrasse N. 78

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku gratis in franko.

Cene zopet znižane.

Prekupci dobé izdaten popust.

Visoko provizijo

pri dobri uporabi tudi **stalno plačo damo zastopnikom** za prodajanje postavno dovoljenih srečk na obroke. Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom:

An die Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp. in Budapest.

Kmetija na prodaj.

Prodá se prav lepa, prav dobra in največja kmetija v okraju Strein, pošta Bistrica (Feistritz) v Rožni dolini na Koroškem. — Prodá se tudi v kosih od 7 orlov više, oral najboljšje njive, travnikov ali gozdov po 145 gld. Cela kmetija pa obsega: hišo, 33 oral polja, 27 oral travnikov in 27 oral najlepšega gozda. Cena 18.000 gld. — Natančneji pogoji se izvedó pri posestnici Margariti Kernjak, Strein b. Feistritz, Rosenthal, Koroško.

Prepotrebna za vsako hišo je
Kathreiner-jeva Kneippova sladna Kava

z okusom **prave kave**. Ta daje nedosegljivo prednost, da se more opustiti škodljivo uživanje čiste ali pa pomešane prave kave ter pripravljati še veliko **okusnejša** in pri tem **zdravejša** ter **redilniša** kava. — **Nepresegljivo** koš primes k pravi kavi. **Jako priporočljivo** za ženske, otroke in bolnike. **Ponarejanj** treba se je skrbno **ogibati**. — 1/2 kila po 25 kr. **Dobiva se povsod.**

Edino pravo v **belih** paketih s podobo župnika Kneippa kot varstvena znamka.

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabršček. — Tisk A. M. Obizzi v Gorici.